

"ΕΛΕΝΗ"

τραγωδία του Ευριπίδη

3ο Γυμνάσιο Καρδίτσας, Τμήμα Γ5
Σχολικό Έτος 2012-13

ΑΔΕΙΑ ΣΕΛΙΔΑ

3ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ, ΤΜΗΜΑ Γ5

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2012-13

ΟΜΑΔΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ

ΣΔΡΟΛΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΣΙΑΦΑΚΑ ΔΑΝΑΗ ΘΩΜΑΗ
ΣΙΑΦΑΚΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΣΚΟΡΔΑΣ ΦΩΤΙΟΣ
ΣΟΥΦΛΑΣ ΜΙΧΑΗΛ
ΣΥΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΤΑΝΤΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΤΟΥΛΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΟΜΑΔΑ ΣΚΙΤΣΟΓΡΑΦΩΝ

ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
ΤΣΙΑΝΑΚΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
ΤΣΙΚΡΙΚΑ ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ
ΤΣΙΤΣΙΜΠΙΚΟΥ ΑΓΑΠΗ
ΤΣΙΤΣΙΜΠΙΚΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΥΑΝΘΙΑ
ΦΟΥΚΑΣ ΠΕΤΡΟΣ
ΧΑΝΗΣ ΒΑΪΟΣ
ΧΑΡΙΣΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΑΡΙΑ
ΧΑΡΚΟΠΛΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΧΑΤΖΟΠΛΑΚΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
ΧΟΛΕΒΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
ΧΟΤΖΑ ΚΛΕΝΤΓΙΟΝΑ

ΟΜΑΔΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

ΤΑΦΑ ΡΟΜΙΝΑ
ΦΛΟΥΛΗ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΤΣΙΤΣΙΡΙΓΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΧΡΥΣΙΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

ΚΑΡΑΛΗ ΜΑΡΙΑ (ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ)
ΜΑΥΡΑΝΤΖΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΟΣ)

Ευχαριστούμε:

Τη Δντρια του σχολείου μας κα Τσιούντου Αναστασία για την υποστήριξη της.

Τον κομίστα κ. Κων/νο Μπιλιούρη για τα 2 σεμιναριακά μαθήματα κόμικς που έκανε στους μαθητές μας.

Τον συνάδελφο Πληροφορικό κ. Μπαλωμένο Ηλία για την τεχνική υποστήριξη και τη διάθεση του σχολικού εργαστηρίου.

Τον Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων για τη χρηματοδότηση της μετακίνησης των μαθητών στο 3ο Μαθητικό Φεστιβάλ Ψηφιακής Δημιουργίας.

Λίγα λόγια για την πορεία δημιουργίας του κόμικ.

Το κόμικ δημιουργήθηκε στο πλαίσιο των Σχολικών Δραστηριοτήτων στην κατηγορία των Πολιτιστικών Θεμάτων από το τμήμα Γ5 του σχολείου μας.

Οι συνολικά 25 μαθητές οργανώθηκαν σε 3 ομάδες εργασίας: α) ομάδα φιλολογικής επιμέλειας β) ομάδα σκιτσογράφων και γ) ομάδα πληροφορικής.

Η ομάδα της φιλολογικής επιμέλειας μετέτρεψε το περιεχόμενο του σχολικού βιβλίου 'Ελένη του Ευριπίδη (Γ' Γυμνασίου)'σε αφηγήσεις-διαλόγους οι οποίοι στη συνέχεια χρησιμοποιήθηκαν σαν σενάριο από την ομάδα των σκιτσογράφων αλλά και στα μπαλονάκια-πλαίσια κειμένου του κόμικ. Συνολικά η φιλολογική ομάδα κατάφερε να συμπύξει τους 1870 στίχους της τραγωδίας σε 100 μπαλονάκια κειμένου κόμικς, διατηρώντας την 'διάνοια', το ύφος και την δραματική εξέλιξη της τραγωδίας.

Η ομάδα των σκιτσογράφων σχεδίασε τα απαραίτητα σκίτσα (περισσότερα από 60) των ηρώων και των σκηνικών βασιζόμενοι στις φωτογραφίες του σχολικού βιβλίου και των θεατρικών σκηνών της 'Ελένης' του Ευαγγελάτου. Αρκετά σκίτσα τροποποιήθηκαν ή σχεδιάστηκαν ξανά μέχρι να φθάσουμε στο απαιτούμενο αποτέλεσμα κρατώντας, ωστόσο, την καλλιτεχνική απεικόνιση-ιδιαιτερότητα του κάθε μαθητή σκιτσογράφου.

Η ομάδα Πληροφορικής ψηφιοποίησε τα σκίτσα με φωτογραφική μηχανή. Η ψηφιακή επεξεργασία έγινε με το ελεύθερο λογισμικό gimp και περιελάμβανε την περικοπή των φωτογραφιών, τη μετατροπή σε αμιγώς ασπρόμαυρα σκίτσα, τη διόρθωση, την εισαγωγή διαφάνειας, τη χρήση επιπέδων και σύνθεση εικόνων και τέλος τον χρωματισμό των τελικών σκίτσων. Με βάση τις προτάσεις της ομάδας των σκιτσογράφων, δημιουργήθηκε στο sketchup το τρισδιάστατο σκηνικό (παλάτι, εσωτερικός και εξωτερικό χώρος, τάφος Πρωτέα) και σκηνοθετήθηκαν οι σκηνές του σεναρίου με την εισαγωγή των σκίτσων. Για την ολοκλήρωση του κόμικ στην τελική του μορφή, χρησιμοποιήθηκε το λογισμικό comicliffe στο οποίο δημιουργήθηκαν οι σελίδες με τα καρέ και τα μπαλονάκια κειμένου.

Το έργο παρουσιάστηκε στο 3ο Ψηφιακό Φεστιβάλ Μαθητικής Δημιουργίας στη Λάρισα την Παρασκευή 19 και το Σάββατο 20 Απριλίου 2013.

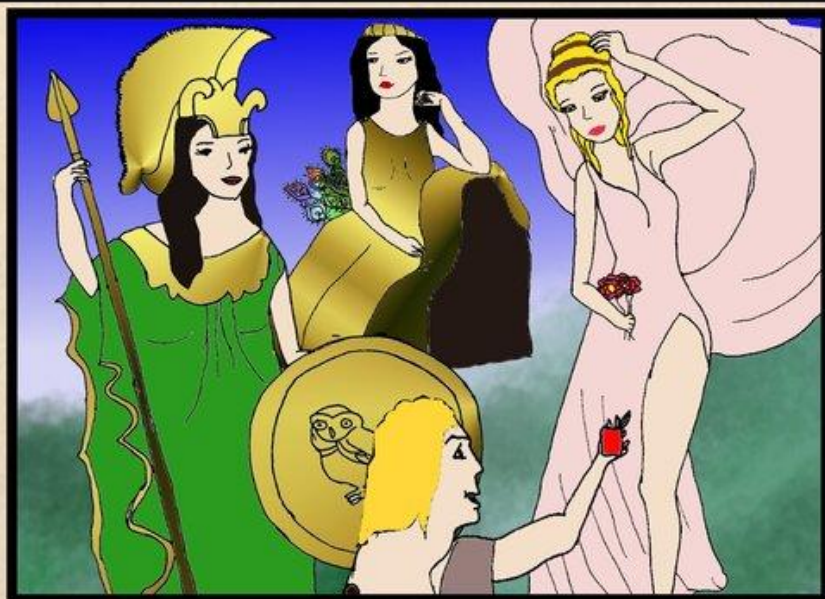
ISBN 978-618-80789-1-8

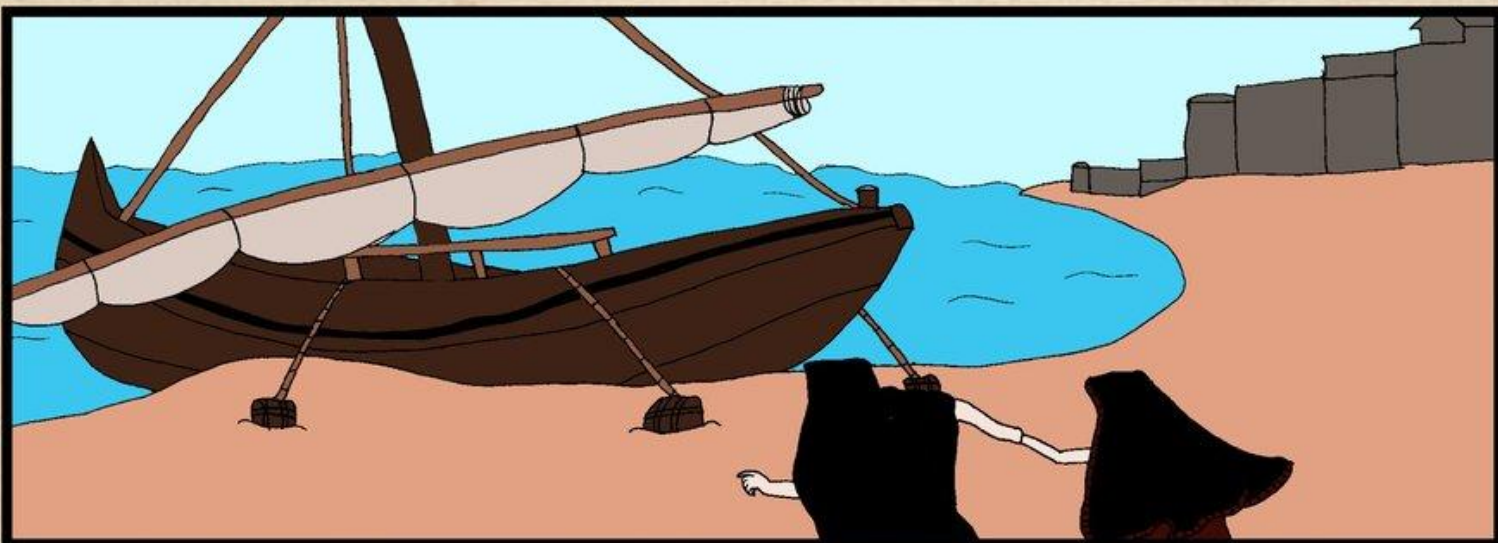
This work is licensed under the Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή 3.0 Μη εισαγόμενο License.

To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/>.

Η γυναίκα του Μενέλαου, η Ελένη, φημιζόταν για την ομορφιά της. Κάποτε στο Πήλιο, στο γάμο του Πηλέα και της Θέτιδας, η Έριδα δεν προσκλήθηκε. Θυμωμένη έβαλε τα δυνατά της να σκορπίσει τη διχόνοια ανάμεσα στους θεούς. Έδωσε, λοιπόν, το χρυσό μήλο στον Πάρη, για να το χαρίσει στην πιο όμορφη από τις τρεις θεές, την Ήρα, την Αθηνά και την Αφροδίτη.

Εκείνος όμως δεν έκρινε αμερόληπτα. Προσέφερε το βραβείο στην Αφροδίτη, επειδή τον έταξε ότι θα του χαρίσει την ωραιότερη γυναίκα του κόσμου ως σύζυγο. Κι έτσι ο Πάρης απαγάγει την Ελένη και ξεκινάει ο Τρωικός πόλεμος.

Η παράδοση θέλει την Ελένη υπεύθυνη για τον Τρωικό πόλεμο. Ο Ευριπίδης, όμως, παρουσιάζει μια άλλη εκδοχή σύμφωνα με την οποία η Ελένη δεν πήγε ποτέ στην Τροία με τον Πάρη. Η Ήρα εξοργισμένη από το τέχνασμα της Αφροδίτης, με το οποίο κέρδισε τα καλλιστεία, επιδόθηκε σε ένα πιο "σατανικό" τέχνασμα. Έφτιαξε ένα ομοίωμα της Ελένης, το οποίο πήρε ο Πάρης, ενώ την πραγματική Ελένη την έδωσε στον Ερμή να την παραδώσει στον έντιμο βασιλιά της Αιγύπτου, Πρωτέα, για να την προστατέψει, ώσπου να τελειώσει ο πόλεμος και να γυρίσει στη Σπάρτη. Η πραγματική, λοιπόν, Ελένη όχι μόνο δεν έχει καμιά ευθύνη για τον Τρωικό πόλεμο αλλά έχει υποφέρει αρκετά, ενώ συγχρόνως παρουσιάζεται ως πιστή κι αφοσιωμένη σύζυγος που τιμά το γάμο της.

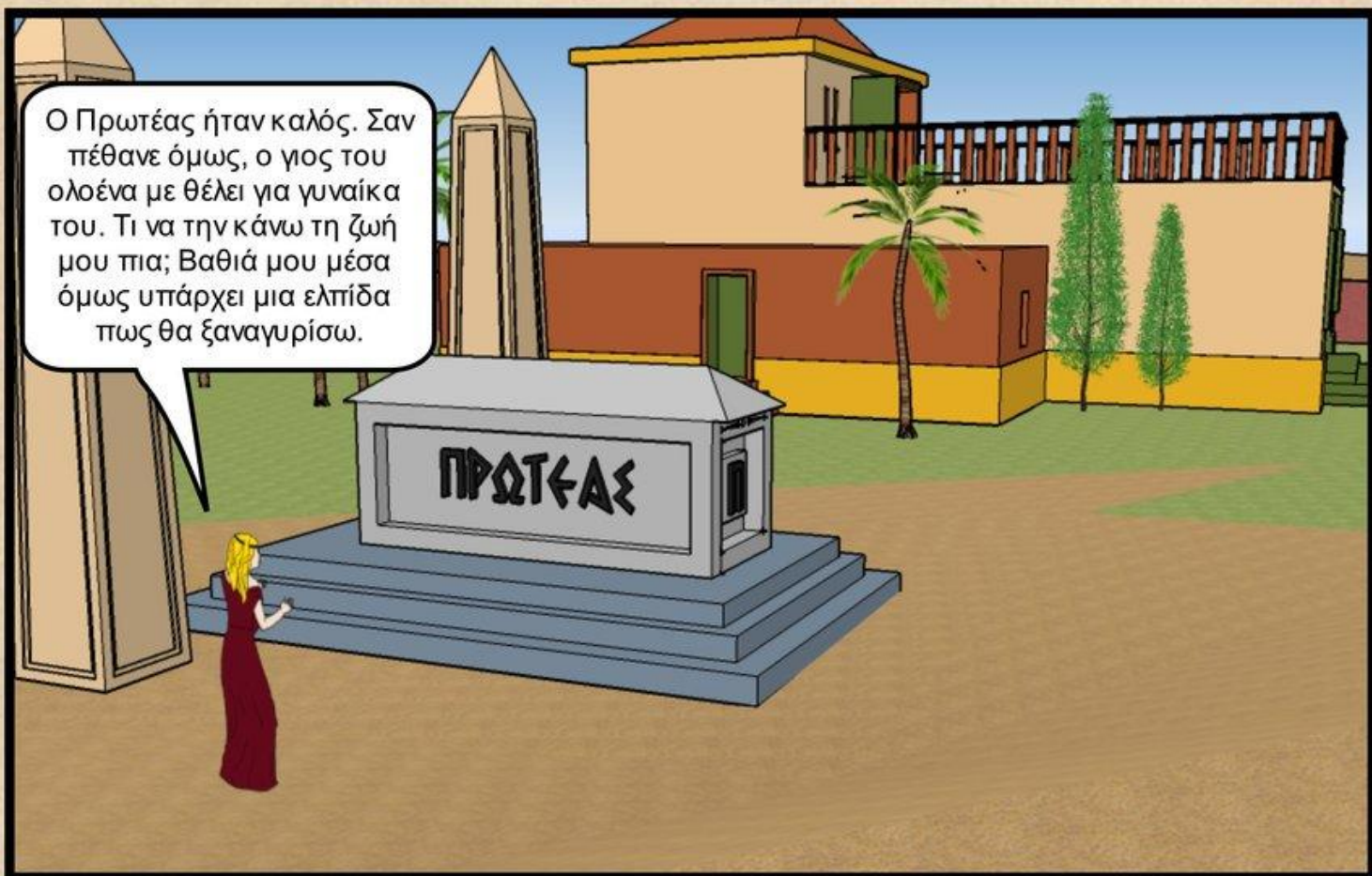
Εδώ στο Νείλο βρίσκομαι που βασιλεύει ο Πρωτέας. Γυναίκα του η Ψαμάθη, Νηρηίδα. Μαζί έκαναν δύο τέκνα, τη μάντισσα Θεονόη και το Θεοκλύμενο.

Εγώ είμαι η Ελένη. Δικός μου τόπος η Ξακουστή η Σπάρτη. Βάσανα πέρασα πολλά και ακόμα τα περνάω. Μ'έταξε η Αφροδίτη στον Πάρη, ενώ εγώ για άντρα μου τον Μενέλαο έχω. Η Ήρα, όμως, έστειλε στον Πάρη το είδωλό μου κι έτσι ο πόλεμος γίνεται για μένα, χωρίς κανείς να ξέρει πως χάνονται Έλληνες και Τρώες για ένα ψέμα.

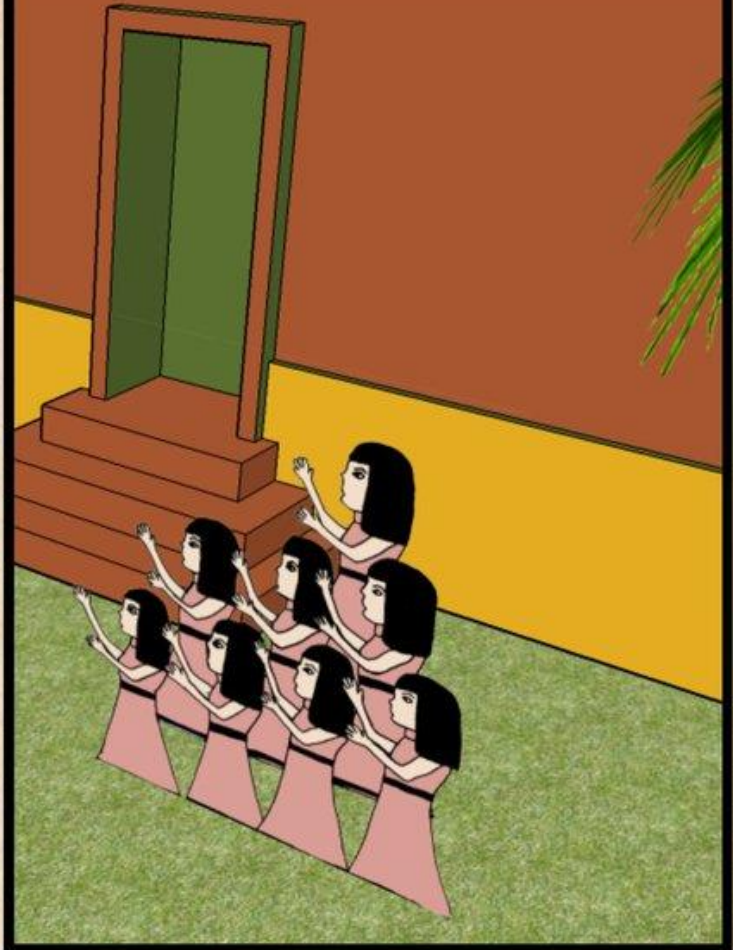

Ο Πρωτέας ήταν καλός. Σαν πέθανε όμως, ο γιος του ολοένα με θέλει για γυναίκα του. Τι να την κάνω τη ζωή μου πια; Βαθιά μου μέσα όμως υπάρχει μια ελπίδα πως θα ξαναγυρίσω.

Σειρήνες ελάτε με φόρμιγγες
φλογερές λωτοκόμωτες, με
αυλούς λυγιάζοντας
συνταιριαστούς θρήνους στα
μαύρα μου δεινά.

Γυναίκες της Ελλάδας, ένας ναύτης
Αχαιός πόνους μ'έφερε βαριούς. Τ
ην Τροία την τρώει ανέλεη φωτιά.
Φταίω εγώ για τόσους φόνους! Η
μάνα μου, πέθανε για τις ντροπές
μου. Στο πέλαος ο άνδρας μου είναι
χαμένος και τ' αδέρφια μου έγιναν
άφαντοι.

Πικραμένη μοίρα που έχεις! Ποια
δυστυχία δεν έχεις υποφέρει;
Κρεμάστηκε η μητέρα σου! Δε
βλέπεις την πατρίδα σου πια κι
ολούθε λεν πως μ'ένα βάρβαρο κυρά
μου, σ'άτιμο πλάγασες κρεβάτι.
Πνίγηκε μες τα κύματα ο καλός σου.

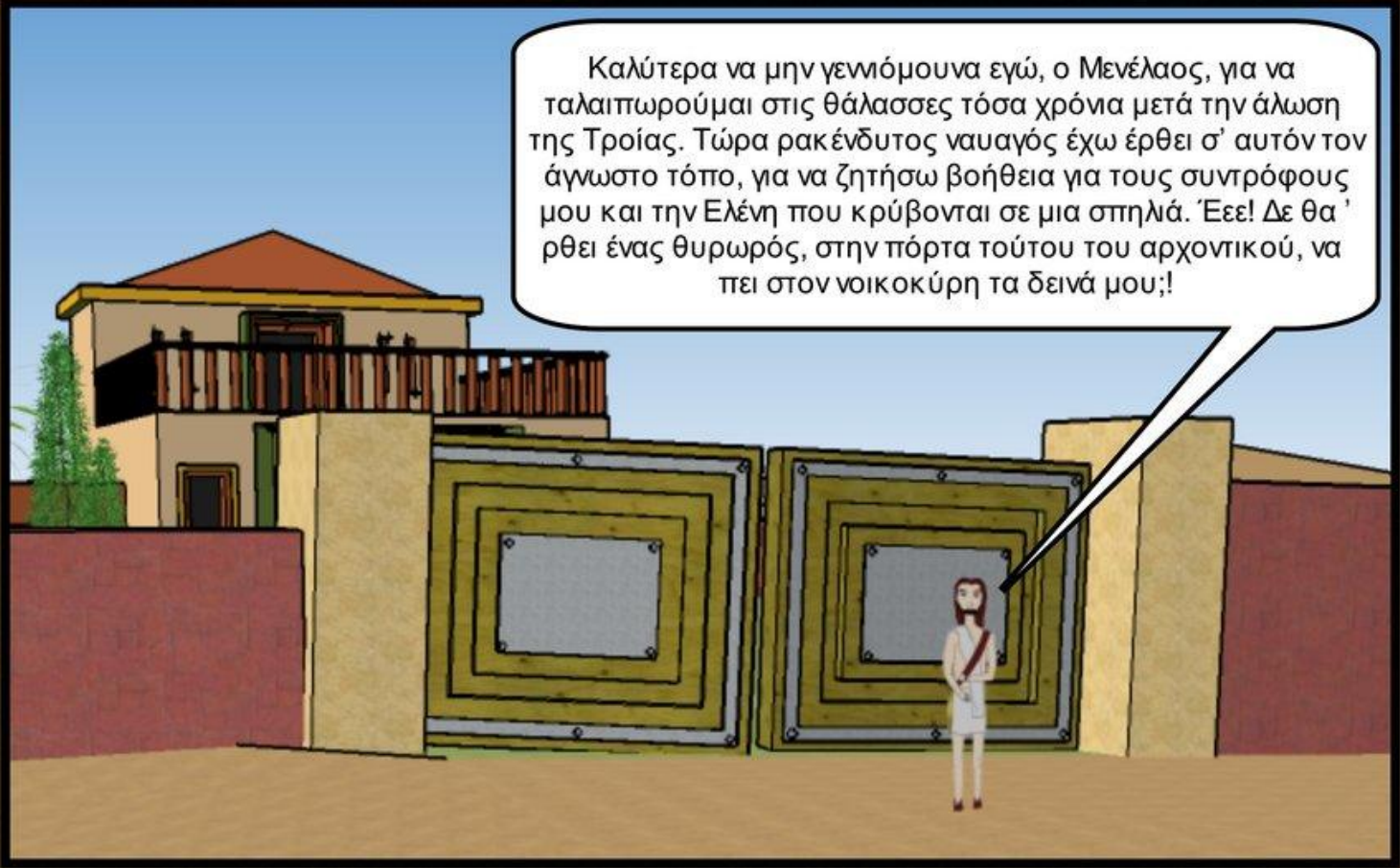

Γιατί θρηνολογείς; Να έχεις ελπίδες! Σ' άλλον να πέσει το κακό! Για σε μονάχα η ευτυχία!

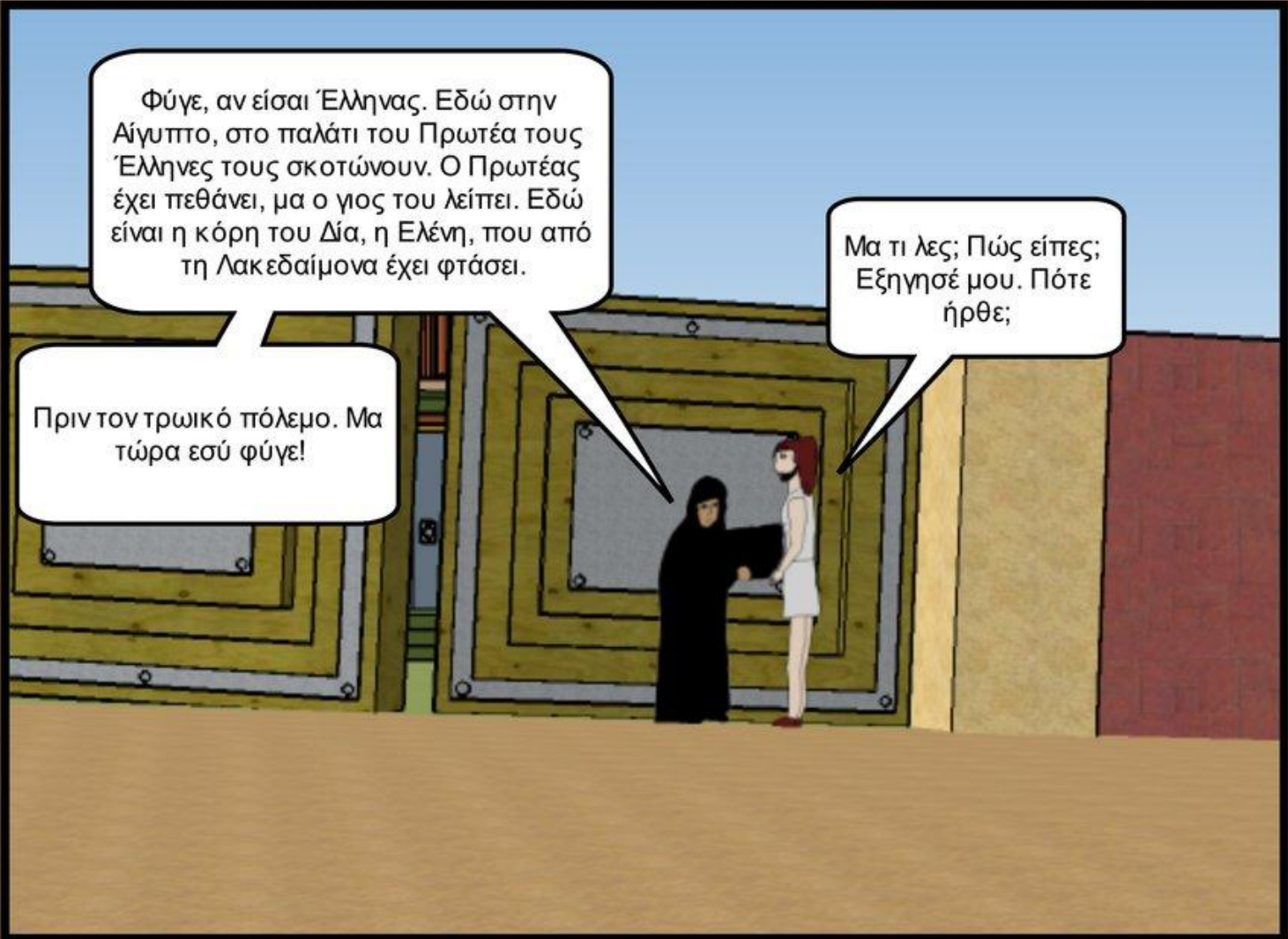
Που να 'ναι τώρα ο άνδρας μου! Όρκο παίρνω αν δεν ζει, να σκοτωθώ!

Ω! Τροία κακορίζικη! Δεινά περνάς! Τα δώρα που μου χάρισε η Κύπρη* γένησαν μοιρολόγια ατελείωτα. Μανάδες χάσανε παιδιά!

*Η Αφροδίτη λεγόταν αλλιώς και Κύπρη, επειδή καταγόταν από την Κύπρο.

Καλύτερα να μην γεννιόμουν εγώ, ο Μενέλαος, για να ταλαιπωρούμαι στις θάλασσες τόσα χρόνια μετά την άλωση της Τροίας. Τώρα ρακένδυτος ναυαγός έχω έρθει σ' αυτόν τον άγνωστο τόπο, για να ζητήσω βοήθεια για τους συντρόφους μου και την Ελένη που κρύβονται σε μια σπηλιά. Έεε! Δε θα 'ρθει ένας θυρωρός, στην πόρτα τούτου του αρχοντικού, να πει στον νοικοκύρη τα δεινά μου;!

Φύγε, αν είσαι Έλληνας. Εδώ στην Αίγυπτο, στο παλάτι του Πρωτέα τους Έλληνες τους σκοτώνουν. Ο Πρωτέας έχει πεθάνει, μα ο γιος του λείπει. Εδώ είναι η κόρη του Δία, η Ελένη, που από τη Λακεδαίμονα έχει φτάσει.

Πριν τον τρωικό πόλεμο. Μα τώρα εσύ φύγε!

Μα τι λες; Πώς είπες; Εξηγησέ μου. Πότε ήρθε;

Είναι δυνατόν να υπάρχει και άλλη Ελένη; Κι άλλη πόλη που να λέγεται Σπάρτη; Σίγουρα πρόκειται για συνωνυμία. Εγώ ο Μενέλαος που τη φωτιά στην Τροία άναψα, κρύβω καλά την Ελένη στη σπηλιά. Περιμένω το βασιλιά χωρίς να φοβάμαι αυτά που μου είπε η γριά. Αν είναι σκληρός, θα τρέξω να κρυφτώ. Αν όμως δείξει καλοσύνη βοήθεια θα του ζητήσω. Κακό είναι να ζητιανεύει ένας βασιλιάς, όμως το θέλει η ανάγκη κι αυτή είναι η πιο μεγάλη δύναμη.

Η μάντισα Θεονόη το είπε ξάστερα. Το Μενέλαο το πέλαγος τον παρασέρνει απ' όταν άφησε την Τροία.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΕΥ...

Πάλι έρχομαι στον τάφο
ετούτο, αφού πήρα απ' τη
Θεονόη ευχάριστες
ειδήσεις. Ο άντρας μου
είναι ζωντανός!

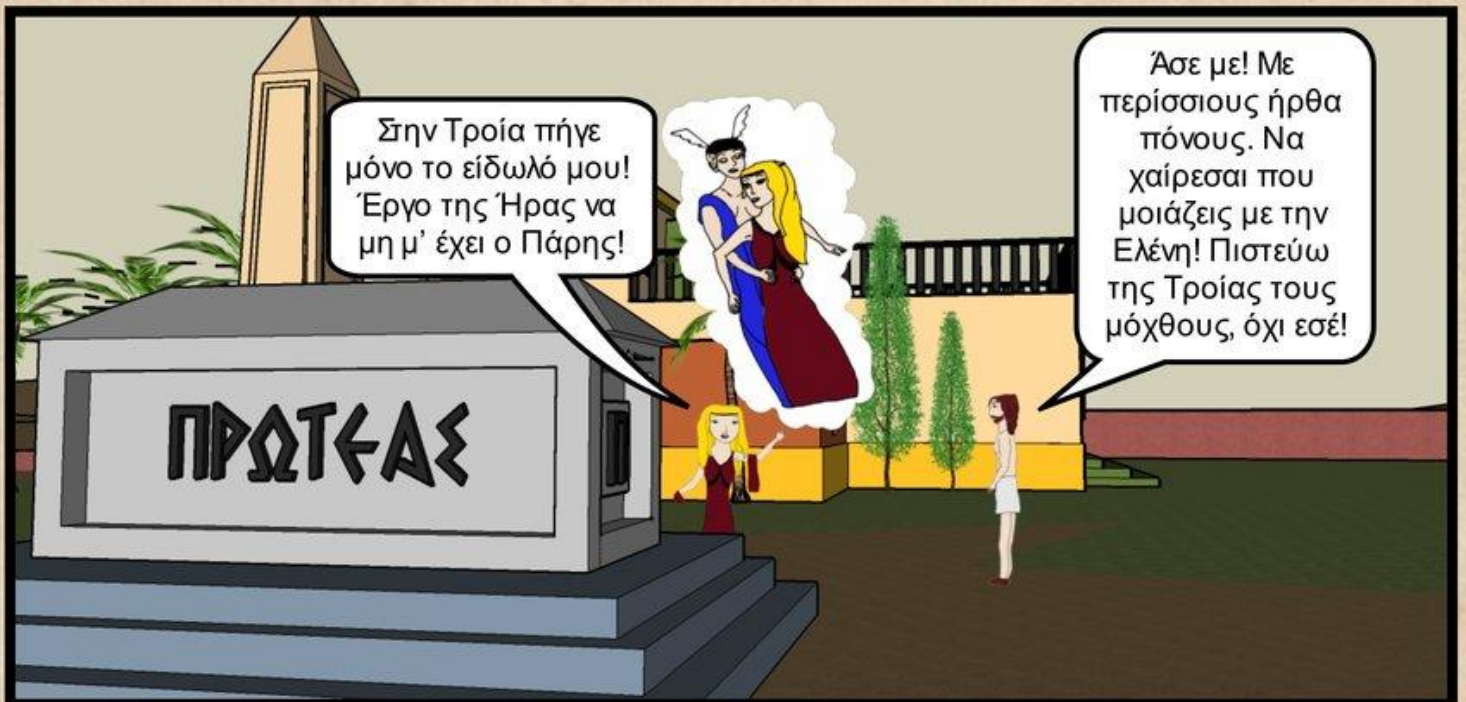

Αα, ποιος είναι αυτός;
Με όψη αγριεμένη
κάποιος θέλει να με
πιάσει. Ο ανούσιος
γιος του Πρωτέα
μηχανεύεται για με
παγίδες;

Μη φεύγεις,
στάσου! Ως είδα
τη θεωρία σου
βιαστικά και
βουβός έχω
απομείνει.

Στέκομαι, γιατί αγγίζω αυτό το μέρος.

ΠΡΩΤΕΑΣ

Αα! Μόλις βρήκα τον άνδρα μου και τον χάνω! Αχ! Δυστυχισμένη! Μ' αφήνουν οι δικοί μου κι ούτε στους Έλληνες θα πάω!

ΛΙΓΑ ΛΕΠΤΑ ΑΡΓΟΤΕΡΑ...

Μενέλαε σ' έφαχνα! Εχάθηκε η γυναίκα σου απ' τη σπηλιά, λέγοντας «Τρώες πεθαίνετε για μένα, όμως η αληθινή Ελένη δεν είμαι εγώ, είμαι ένα ψέμα!»

Έτσι εξηγούνται όλα! Ω, λαμπρή μέρα! Ελένη η αγκαλιά μου σε βρήκε!

Τόσος πολύς καιρός αγαπημένε! Τώρα πολλά τα δάκρυα απ' τη χαρά μου στάζουν καθώς σφιχτά σε σφίγγω λατρευτέ μου!

Δεν παραπονιέμαι άλλο καλή μου! Μακάρι να χαίρομαι την τύχη την καλή. Ποιος το 'βαλε στο νου του να σ' έχω απρόσμενα στην αγκαλιά μου; Ω δολοπλόκοι θεοί! Πώς όμως βρέθηκες εδώ;

Μη γυρίζεις στις συμφορές την αρχή!

Λέγε και γλυκά ξαλάφρωσε την ψυχή σου!

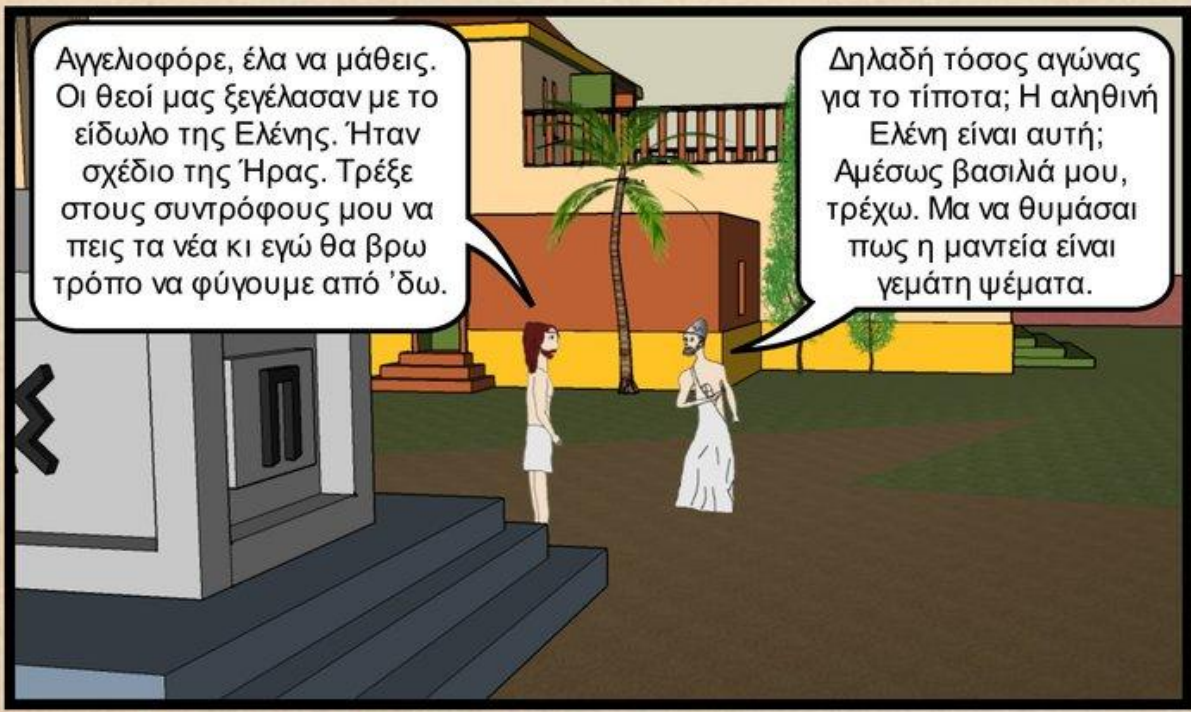
Ο Ερμής με έφερε εδώ, έτσι όπως τον πρόσταξε η Ήρα και στον Πάρη έδωσε το είδωλό μου. Χάθηκε η μάνα μου για τις ντροπές μου και η κόρη μας μαραίνεται για τον ατιμασμένο μου γάμο!

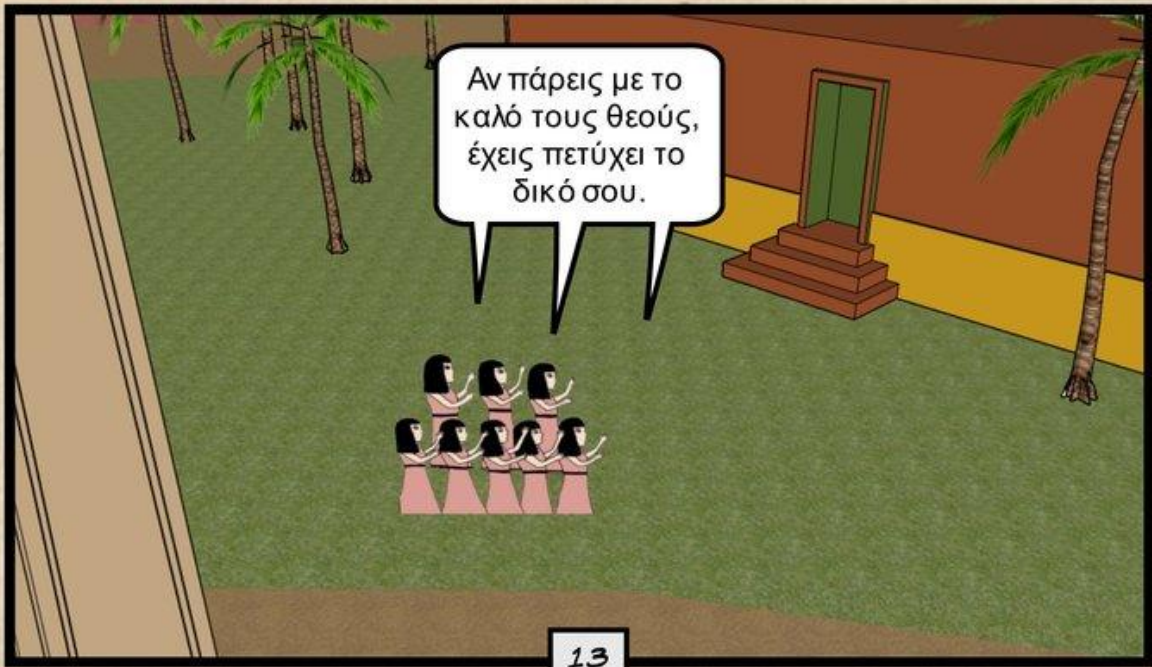

Σύντομα οι συμφορές σας θα τελειώσουν.

Αγγελιοφόρε, έλα να μάθεις. Οι θεοί μας ξεγέλασαν με το είδωλο της Ελένης. Ήταν σχέδιο της Ήρας. Τρέξε στους συντρόφους μου να πεις τα νέα κι εγώ θα βρω τρόπο να φύγουμε από 'δω.

Δηλαδή τόσος αγώνας για το τίποτα; Η αληθινή Ελένη είναι αυτή; Αμέσως βασιλιά μου, τρέχω. Μα να θυμάσαι πως η μαντεία είναι γεμάτη ψέματα.

Αν πάρεις με το καλό τους θεούς, έχεις πετύχει το δικό σου.

Τόσα χρόνια πάλευα στην Τροία και στις θάλασσες.

Πώς σώθηκες από την Τροία και πού περιπλανιόσουν;

Και τώρα κινδυνεύεις εδώ να σε θανατώσει ο γιος του Πρωτέα, για να με παντρευτεί.

Ποιος θέλει το ταίρι μου δικό του; Μήπως ποθείς κι εσύ αυτό το γάμο;

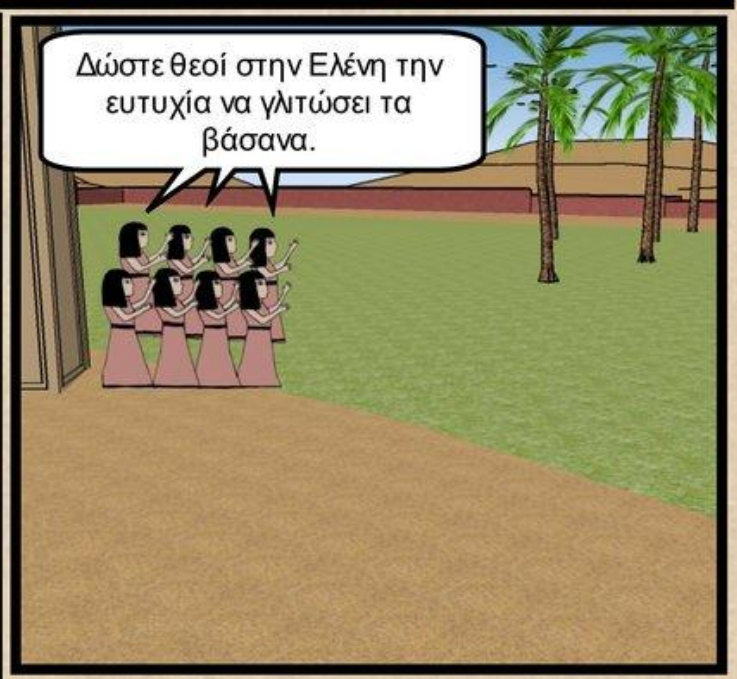
Ανέπαφη κρατώ την τιμή μου. Ικέτισσα προσπέφτω στο μνήμα του Πρωτέα. Ίσως η Θεονόη μας βοηθήσει και να μην αποκαλύψει τον ερχομό σου.

Και τότε; Θα ξεφύγουμε από τούτη τη χώρα;

Εγώ θα σε σκοτώσω κι ύστερα θα σκοτωθώ. Είδα στην Τροία τόσους να σκοτώνονται, έχω το θάρρος να πεθάνω για σένα.

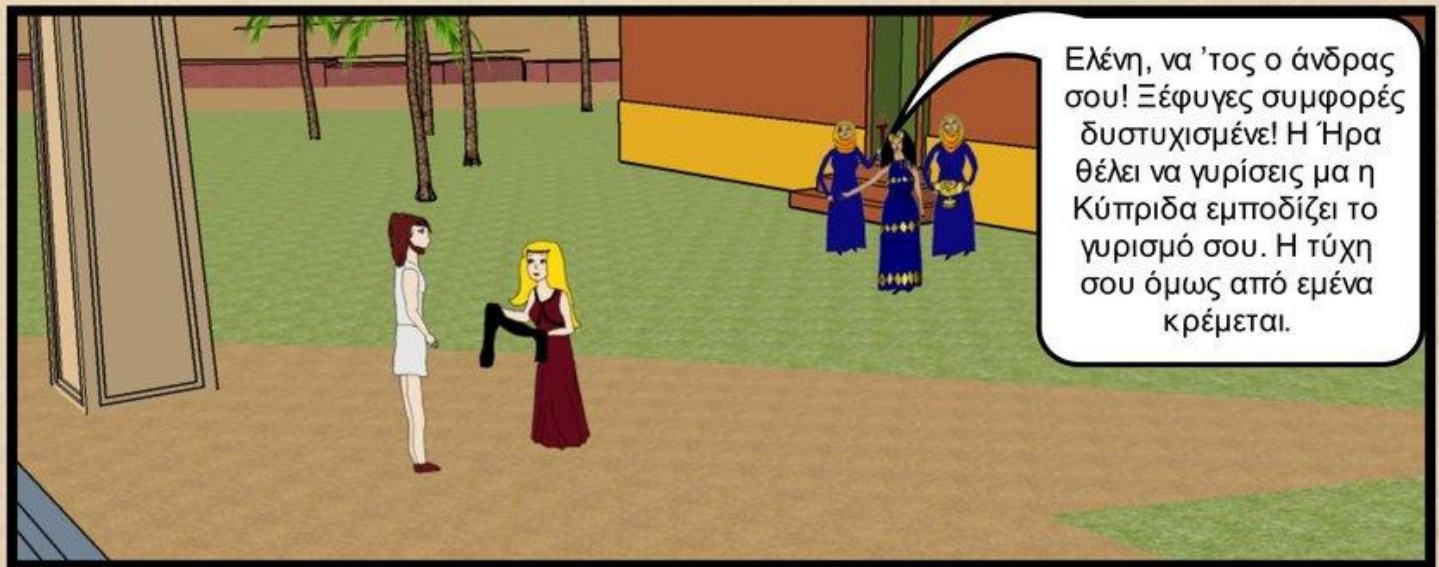
Ικέτισσα θα γίνω, να μας βοηθήσει η Θεονόη αλλιώς θα πεθάνεις κι εγώ νύφη θα γίνω. Έχω ορκιστεί όμως. Μαζί θα πεθάνουμε, μα δοξασμένα.

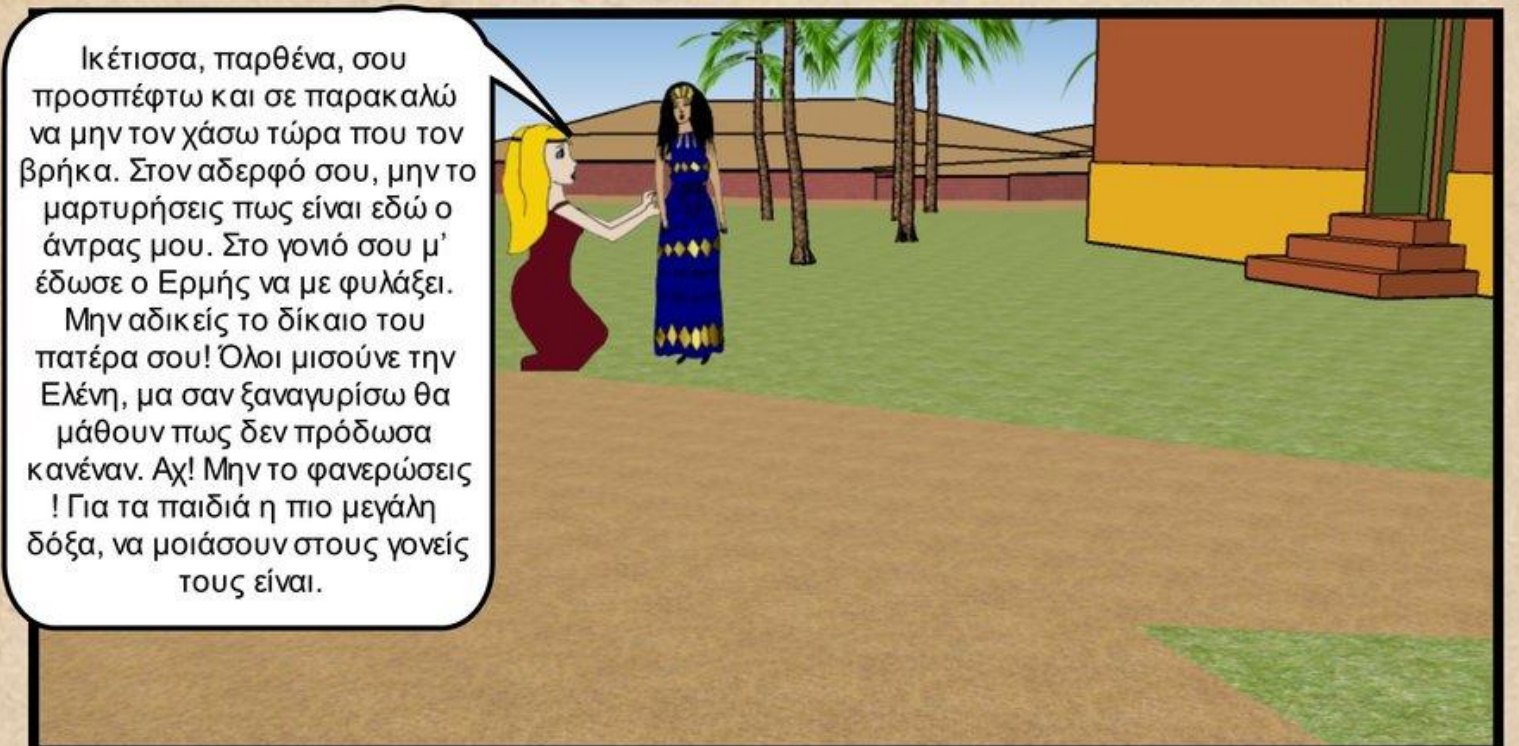
Δώστε θεοί στην Ελένη την ευτυχία να γλιτώσει τα βάσανα.

Ω! Συμφορά μου!
Μενέλαε χαθήκαμε,
έρχεται η μάντισσα,
Θεονόη. Φύγε. Μα γιατί;
Αφού ήδη ξέρει πως
βρίσκεσαι εδώ!

Ελένη, να 'τος ο άνδρας
σου! Ξέφυγες συμφορές
δυστυχισμένε! Η Ήρα
θέλει να γυρίσεις μα η
Κύπριδα εμποδίζει το
γυρισμό σου. Η τύχη
σου όμως από εμένα
κρέμεται.

Ικέτισσα, παρθένα, σου
προσπέφτω και σε παρακαλώ
να μην τον χάσω τώρα που τον
βρήκα. Στον αδερφό σου, μην το
μαρτυρήσεις πως είναι εδώ ο
άντρας μου. Στο γονιό σου μ'
έδωσε ο Ερμής να με φυλάξει.
Μην αδικείς το δίκαιο του
πατέρα σου! Όλοι μισούνε την
Ελένη, μα σαν ξαναγυρίσω θα
μάθουν πως δεν πρόδωσα
κανέναν. Αχ! Μην το φανερώσεις
! Για τα παιδιά η πιο μεγάλη
δόξα, να μοιάσουν στους γονείς
τους είναι.

Δεν θα πέσω εγώ στα γόνατά σου, ούτε θα κλάψω. Αν σωστό το θεωρείς δώσ' μου τη γυναίκα μου αλλιώς θα σε λένε κακιά. Γι' αυτό μη χαλάς τη φήμη του πατέρα σου. Αν δε μου τη δώσεις στον τάφο θα πέσω να μαχαιρωθώ μαζί με την Ελένη.

Τα λόγια τους, εσύ θα κρίνεις. Κοίτα σε όλους η αποφασή σου ν' αρέσει.

Είμαι ευσεβής και θέλω καθαρίο να κρατήσω τ' όνομά μου και του πατέρα μου. Στην άμυαλη πράξη του αδερφού μου δε γίνομαι βοηθός. Κοιτάξτε πως να βρείτε λύση να ξεφύγετε από αυτόν.

Ο άδικος ποτέ χαρά δε βλέπει. Μονάχα με το δίκαιο η σωτηρία.

Μα πρέπει τον τρόπο να σου πω που θα σωθούμε. Θα σε κλαίω εγώ μπροστά του. Θα του ζητήσω, γιατί τάχα έχεις πεθάνει, σε πελαγίσιο τάφο να σε θάψω.

Αν κρυφτώ και τον άρχοντα σκοτώσω; Πώς θα ξεφύγουμε χωρίς καράβι;

Θα του γυρέψω πλοίο και θα πούμε πως στην Ελλάδα συνηθίζουν τους πνιγμένους να μην θάβουν. Εσύ θα πεις πως είδες το Μενέλαο να πεθαίνει. Πάω τώρα να κόψω τα μαλλιά μου, να ντυθώ στα μαύρα, το προσωπό μου να ματώσω.

Καλά το λες! Βρήκες τη λύση. Θα έρθω στο ίδιο πλοίο τα νεκρικά στολίδια να προσφέρω! Όλους τους άνδρες με γυμνό σπαθί θα στήσω. Και τα κουρέλια μου για το ναυάγιο θα μιλούν καθαρία.

Ω γλαυκόματη αηδόνα! Βοήθα να μοιρολογήσω τα πάθη της Ελένης και των Αχαιών.
Τίποτα σίγουρο στους ανθρώπους δεν υπάρχει.
Μόνο οι θεοί τελικά γνωρίζουν την αλήθεια.

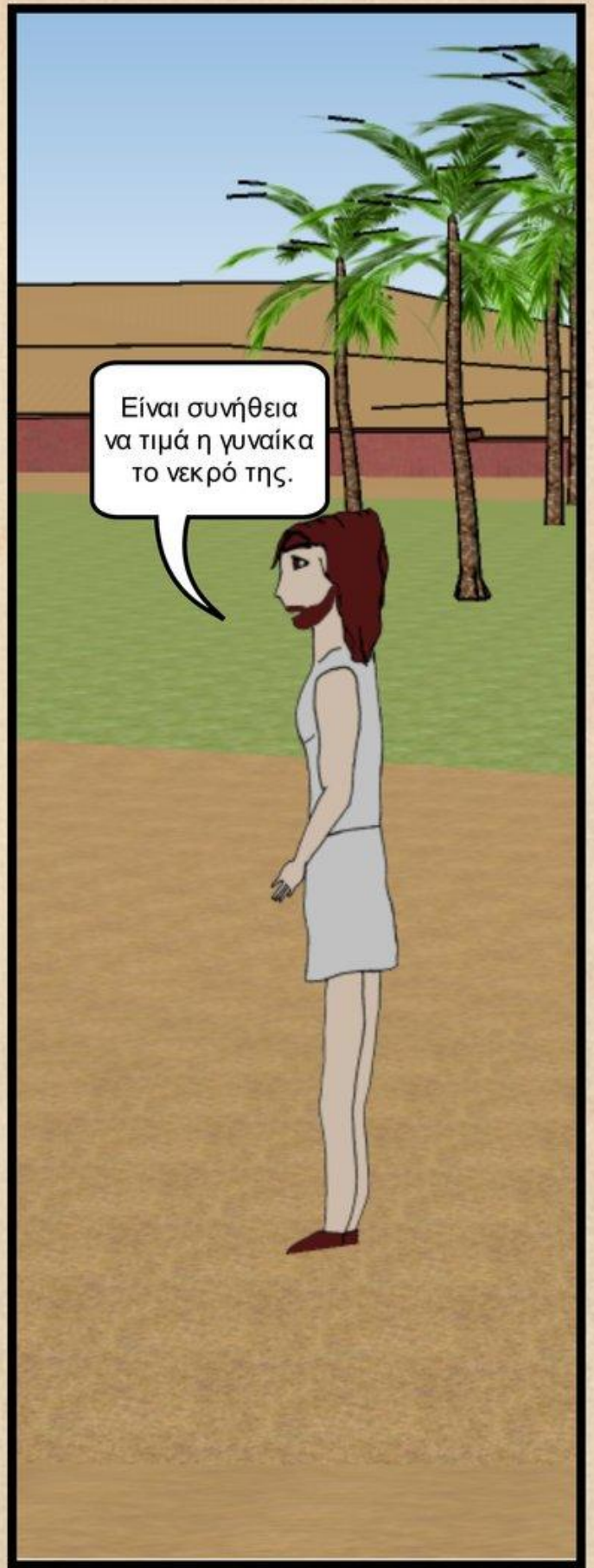
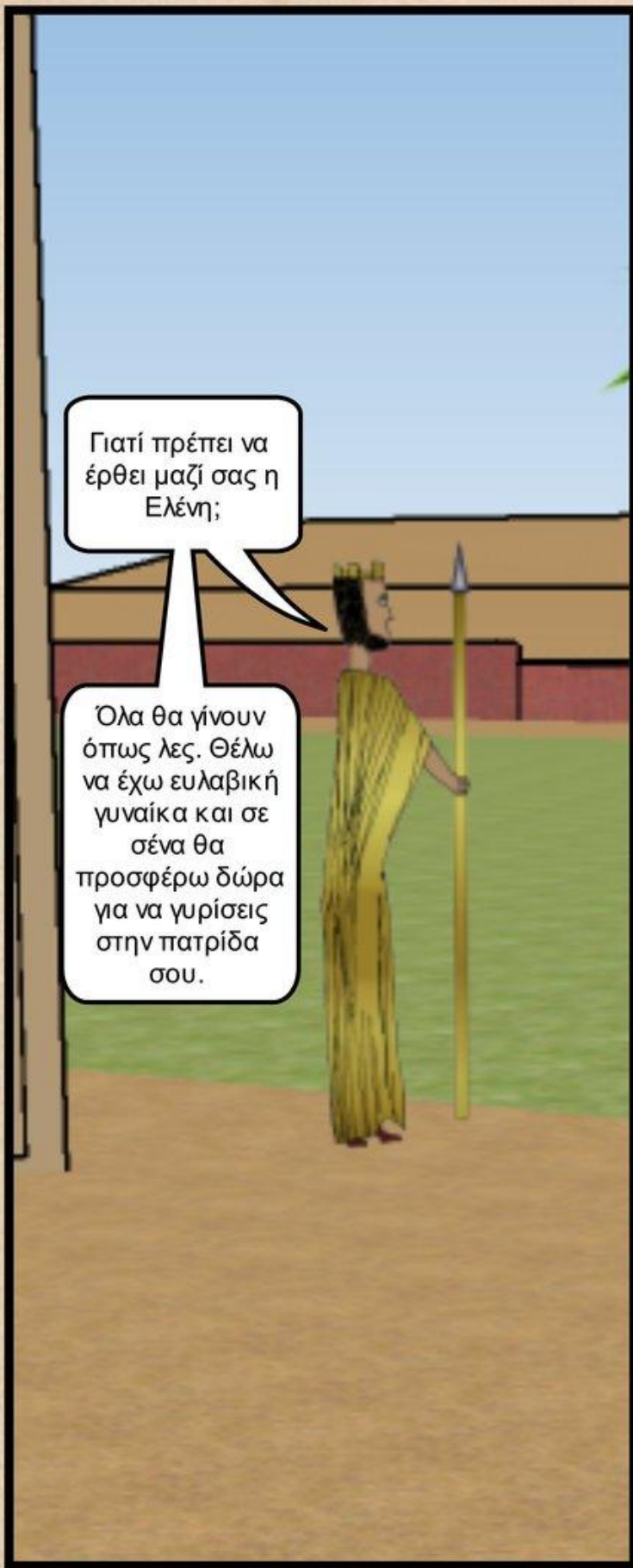

Σε χαιρετώ μνήμα του πατέρα. Δούλοι πάρτε τα σκυλιά να πάω να ερευνήσω γιατί κάποιος Έλληνας ήρθε χωρίς να το αντιληφθεί κανείς. Πού είναι η Ελένη; Μήπως την άρπαξε κανείς; Μα να εδώ είναι. Γιατί είσαι έτσι;

Αχαιός ήρθε και μου 'πε πως ο Μενέλαος πνίγηκε, γι' αυτό θρηνώ. Το γάμο λοιπόν ετοίμασε. Άσε όμως πρώτα να τον τιμήσω!

Για την ταφή του Μενέλαου χρειάζεται ένα σφαχτό κι ένα άδειο κρεβάτι, όπλα κι ένα καράβι με κωπηλάτες.

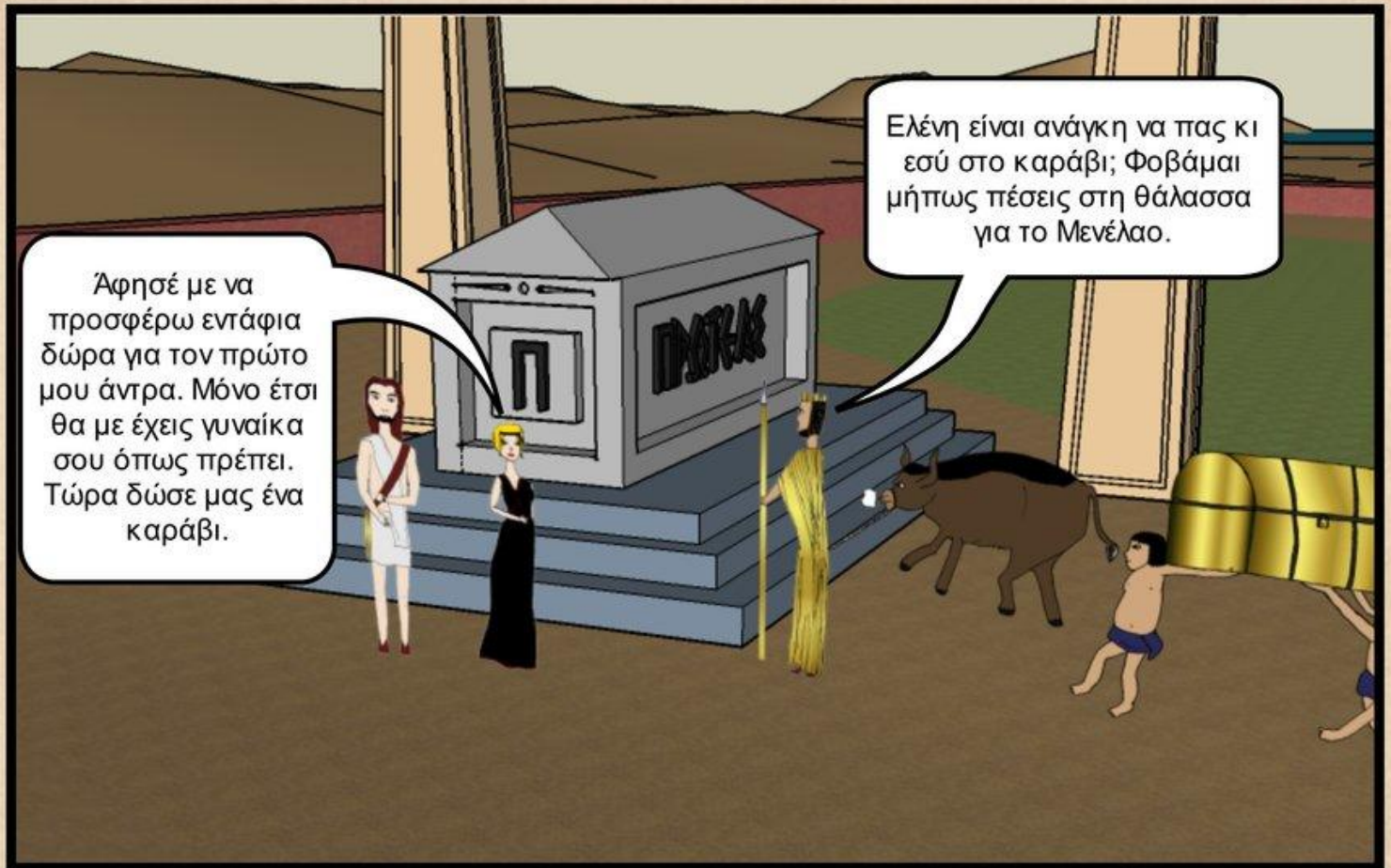
Όλα αυτά θα τα προσφέρω σύμφωνα με τις συνήθειες των Ελλήνων.

Κάποτε η Μάνα των θεών προσπαθούσε να βρει την κόρη της, αφού την είχε απαγάγει ο Πλούτωνας. Ο Δίας όμως προσπάθησε να την εμποδίσει, γι' αυτό και η θεά Δήμητρα έκανε αγόνητη γη. Ο Δίας λοιπόν, για να γλυκάνει τον πικρό θυμό της Μάνας, έστειλε τις Χάριτες, τις Μούσες και την Κύπριδα για να σκορπίσει την οργή της. Έτσι κι η Δήμητρα συγκινείται και συμμετέχει στο χορό.

Άφησέ με να προσφέρω εντάφια δώρα για τον πρώτο μου άντρα. Μόνο έτσι θα με έχεις γυναίκα σου όπως πρέπει. Τώρα δώσε μας ένα καράβι.

Ελένη είναι ανάγκη να πας κι εσύ στο καράβι; Φοβάμαι μήπως πέσεις στη θάλασσα για το Μενέλαο.

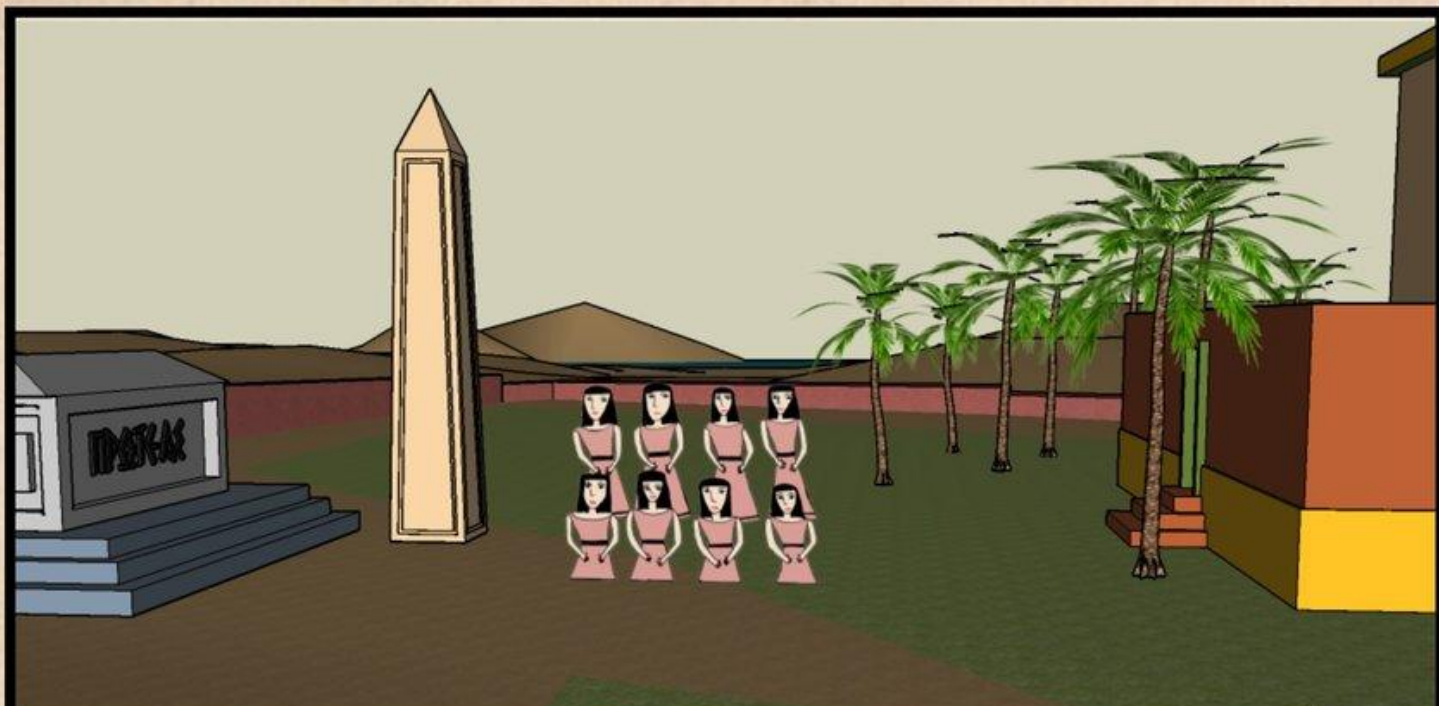
Τα λόγια των νεκρών μας αγγίζουν κι εσύ στάθηκες τέλειος απέναντί μου. Όμως, δεν υπάρχει λόγος να έρθεις μαζί

Ο ξένος θα είναι κυβερνήτης και όλοι οι ναύτες μου θα τον υπακούουν. Όμως οι νεκροί δεν είναι τίποτα και εσύ μοχθείς χωρίς λόγο. Να έρθω κι εγώ στο πλοίο να σε βοηθήσω;

Σε ευχαριστούμε. Μας ελευθέρωσες από τα δεινά μας κι εμείς φτάσαμε εκεί που θέλουμε. Θεοί από εσάς γεύτηκα πολλές στενοχώριες, όμως τώρα βοηθήστε με να ορθοποδήσω και θα 'μαι ευτυχής!

Ας είναι. Άλλωστε ο Μενέλαος δεν πέθανε εδώ. Όμως τώρα να πάει κάποιος να φέρει τα δώρα του γάμου και όλη η χώρα να μάθει πως παντρεύομαι την Ελένη. Ξένη πήγαινε μαζί της και μετά έλα κι εσύ στο γάμο.

Γοργοτάξιδο καράβι της Σιδώνας, άμα δε φυσούν οι άνεμοι, η Γαλήνη θα φωνάζει «Ναύτες οδηγήστε την Ελένη στου Περσέα τα λαμπρά παλάτια». Δίπλα στο ποτάμι την κόρη σου θα ξαναβρείς. Ω! Μακρόλαιμα πουλιά, το μαντάτο ετούτο διαλαλήστε: «Ο Μενέλαος γρήγορα στο σπίτι του θα φτάσει». Διόσκουροι, σβήστε την κακή φήμη. Όνομα κακό εφορτώθη η δόλια? ποτέ στην Τροία δεν πήγε και στα κάστρα που έχτισεν ο Φοίβος.

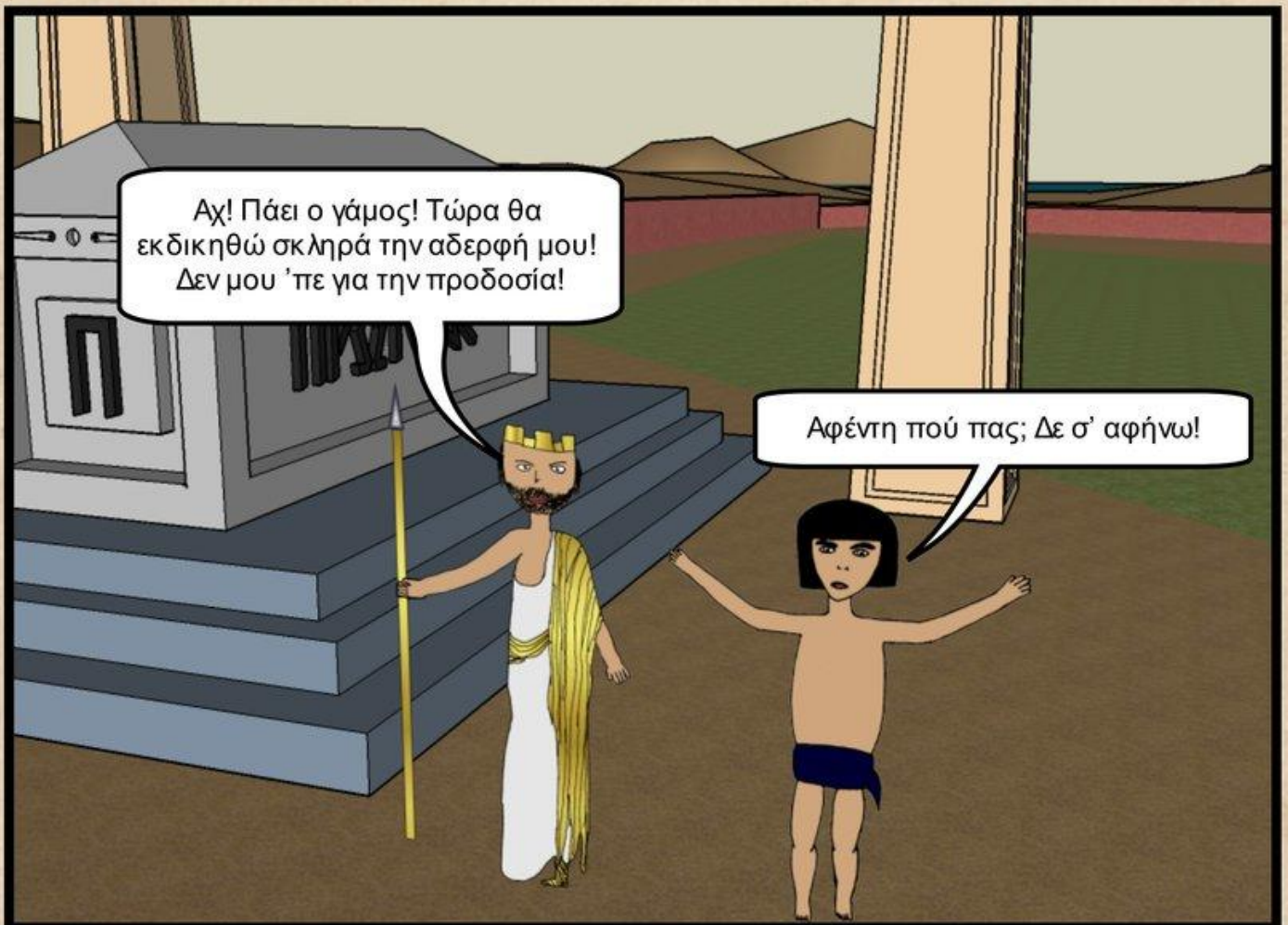

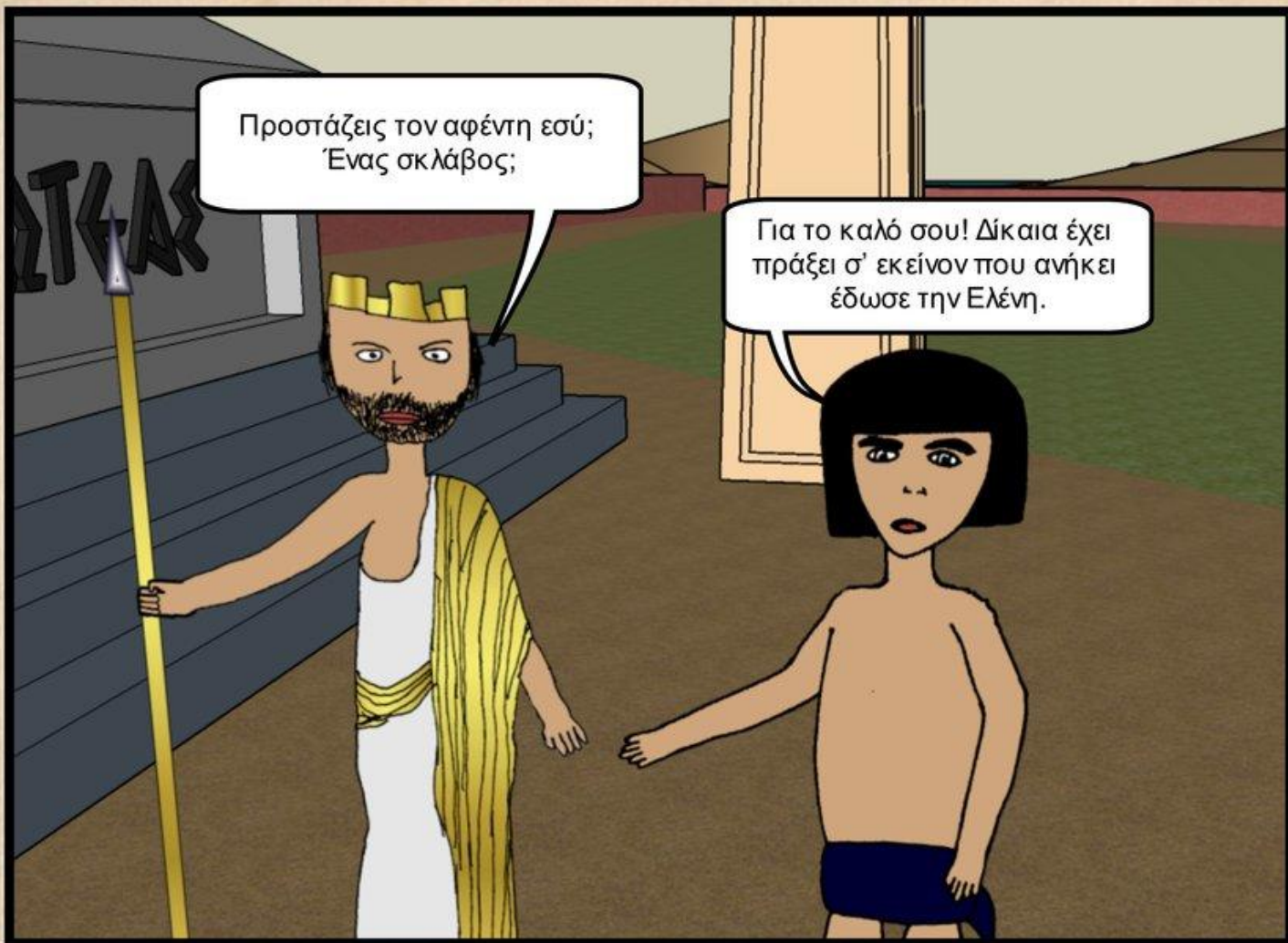
Αφέντη κακό μαντάτο θ' ακούσεις. Ο Μενέλαος πήρε την Ελένη με καράβι. Αυτή κατέβαινε στη θάλασσα θρηνώντας. Κι ενώ δουλεύαμε προβάλλουν οι Έλληνες.

Ω λόγια απίστευτα και φοβερά! Θέλω να μάθω

Αυτός μόλις είδε τους συντρόφους του φωνάζει. Τον πεθαμένο Μενέλαο θέλετε να θάψετε μαζί μου; Εκείνοι στο καράβι προχώρησαν, προσφορές βαστώντας. Υποψίες μας έζωσαν. Στα λόγια σου όμως πιστοί σωπαίναμε που όριζαν αρχηγό εκείνον. Τότε ο Μενέλαος φώναξε :Της Τροίας οι κουρσευτές στους ώμους σας τον ταύρο σηκώστε για σφαχτάρι του πεθαμένου! Όταν φορτώθηκαν όλα, μπήκε και κάθισ' η Ελένη.

Προσάξεις τον αφέντη εσύ;
Ένας σκλάβος;

Για το καλό σου! Δίκαια έχει
πράξει σ' εκείνον που ανήκει
έδωσε την Ελένη.

Δικός μου δικαστής θα
γίνεις? φαίνεται θέλεις να
πεθάνεις!

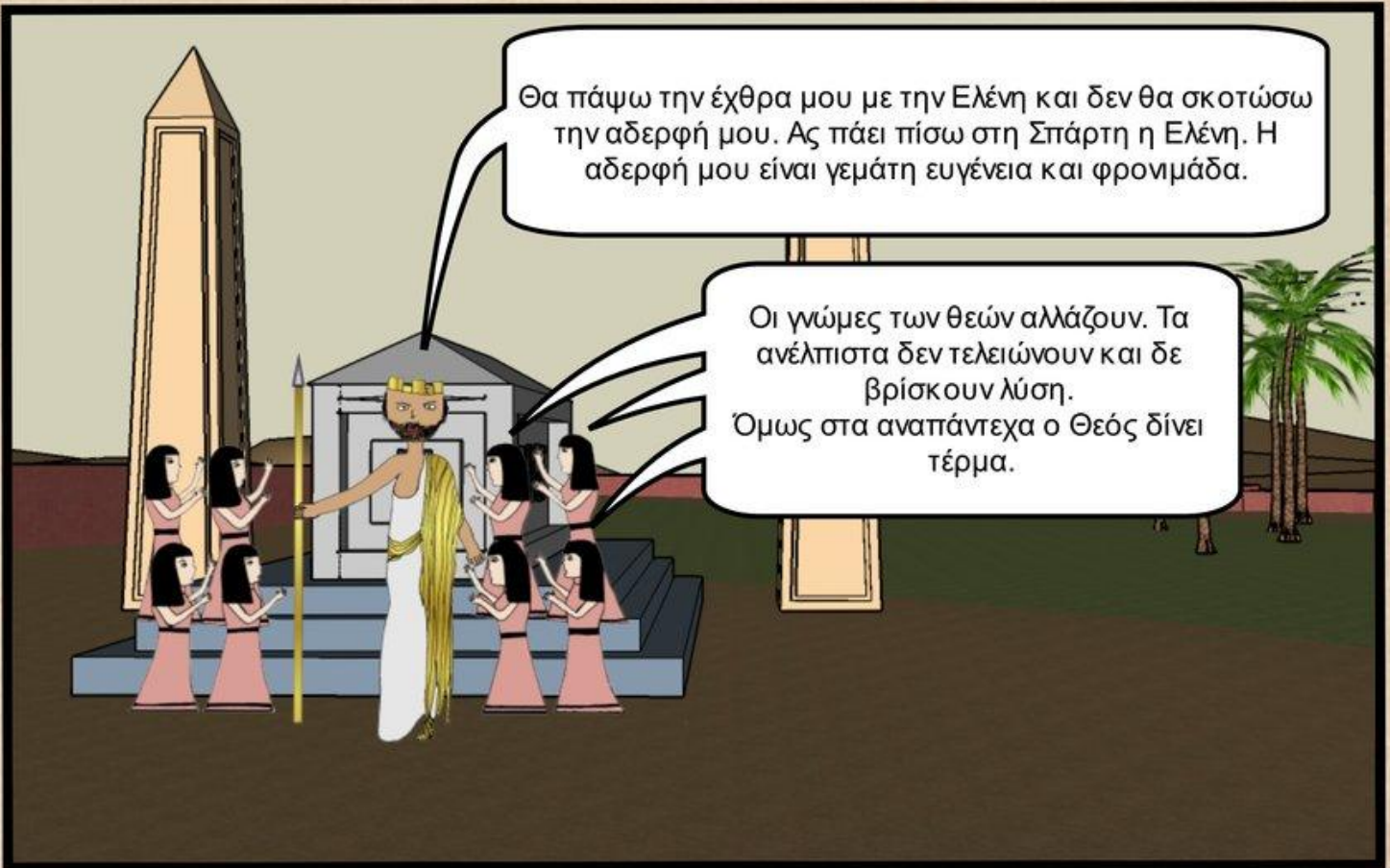
Σκότωσέ με! Αλλά την αδερφή
σου ποτέ! Είναι για τον καλό το
σκλάβο η πιο μεγάλη δόξα, να τον
σκοτώσουν οι αφέντες.

Και ξαφνικά εμφανίζονται οι Διόσκουροι, τα αδέρφια της Ελένης που έχουν γίνει ημίθεοι...

Θεοκλύμενε συγκράτησε το θυμό σου! Η αδερφή σου δίκαια έπραξε. Δεν ήταν γραφτό η Ελένη γυναίκα σου να γίνει. Η μοίρα όριζε να μείνει στο σπίτι σου μέχρι να καταστραφεί η Τροία.

Πρέπει να επιστρέψει στο σπίτι της με τον άντρα της ευτυχισμένη.

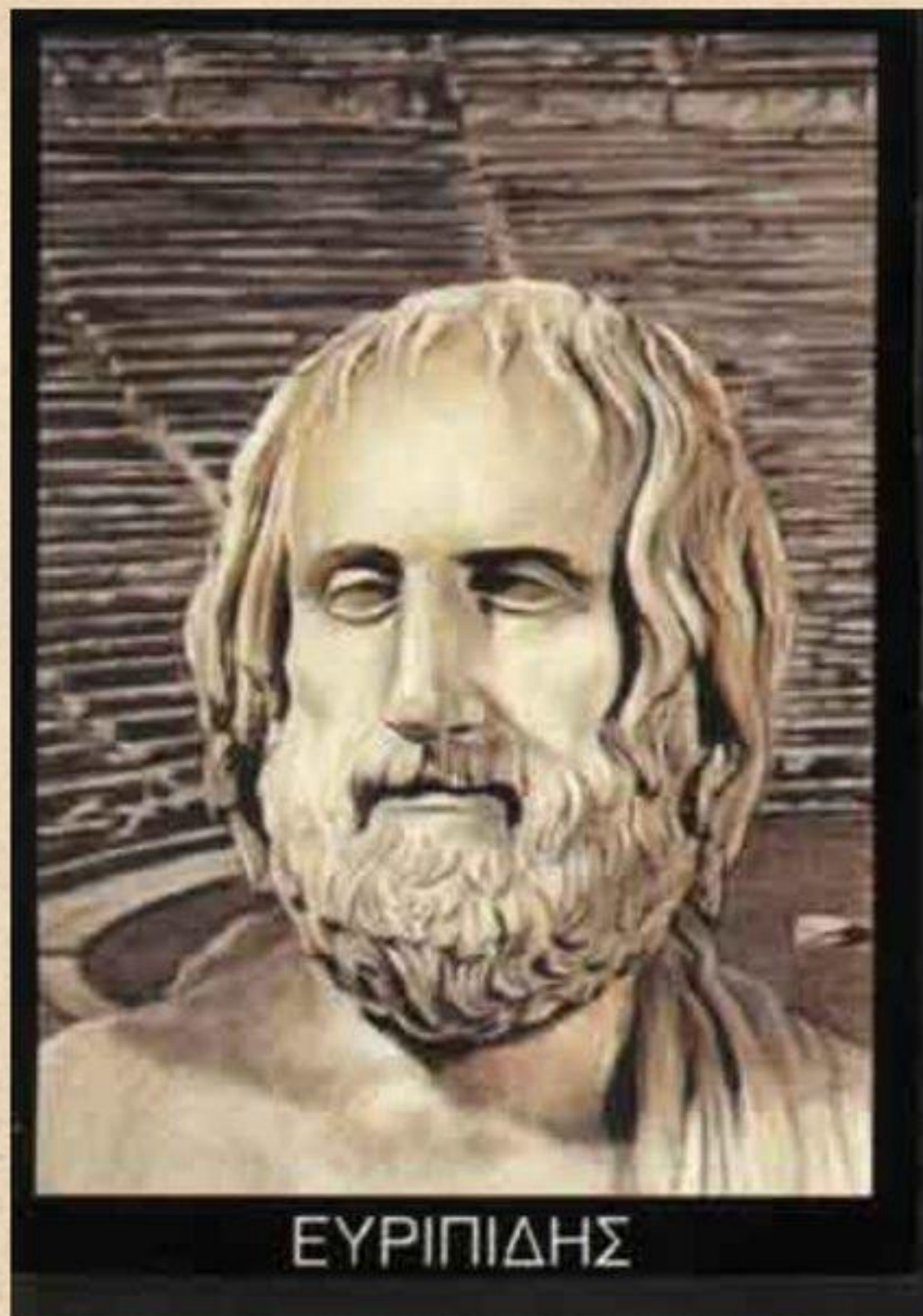

Θα πάψω την έχθρα μου με την Ελένη και δεν θα σκοτώσω την αδερφή μου. Ας πάει πίσω στη Σπάρτη η Ελένη. Η αδερφή μου είναι γεμάτη ευγένεια και φρονιμάδα.

Οι γνώμες των θεών αλλάζουν. Τα ανέλπιστα δεν τελειώνουν και δε βρίσκουν λύση. Όμως στα αναπάντεχα ο Θεός δίνει τέρμα.

Ἔτσι τέλειωσε
τούτ' η ιστορία.

Ο Ευριπίδης (485 π.Χ. - 406 π.Χ.), υπήρξε τραγικός ποιητής και ένας από τους τρεις μεγάλους διδασκάλους του αθηναϊκού δράματος στο αρχαίο ελληνικό θέατρο.

Έζησε σε εποχή ακμάζουσα, το χρυσό αιώνα του Περικλέους. Από την άλλη, βέβαια έζησε και σε μια εποχή που είχε σημαδευτεί από τον Πελοποννησιακό πόλεμο, από το έργο των σοφιστών και γενικότερα από τις νέες ιδέες και τα καινούρια προβλήματα, τα οποία συνυπάρχουν στο έργο του.

Η τραγωδία του "Ελένη" γράφτηκε το 412 π.Χ. και παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στα Διονύσια, μόλις είχε τελειώσει η Σικελική εκστρατεία με την πανωλεθρία του αθηναϊκού στόλου. Με την τραγωδία "Ελένη" ο Ευριπίδης καταδικάζει τον πόλεμο ως πρόξενο όλων των κακών. Έτσι στο παράλογο της άποψης ότι για μια γυναίκα μπορεί να εξοντωθεί ένας λαός, ένα κράτος και να σκοτωθούν χιλιάδες Ελλήνων, ο Ευριπίδης θα απαντήσει με το παράλογο του "ειδώλου", δηλαδή ο μύθος που αξιοποιεί λογοτεχνικά δεν είναι η ομηρική του εκδοχή, αλλά αυτή που δημιούργησε ο Λυρικός ποιητής Σησίχορος, σύμφωνα με τον οποίο η πραγματική Ελένη πήγε στην Αίγυπτο κι ο τρωικός πόλεμος γινόταν για το "είδωλό" της.

ISBN 978-618-80789-1-8

9 786188 078918